

KARTA CHARAKTERYSTYKI

jest dokumentem zawierającym opis zagrożeń, jakie może spowodować określona substancja lub preparat chemiczny, a także podstawowe dane fizyko-chemiczne substancji/mieszaniny.

Jej podstawowym celem jest informowanie o potencjalnych zagrożeniach związanych z daną substancją (mieszaniną), metodach ich zapobiegania i usuwania skutków ewentualnych awarii z udziałem substancji (mieszaniny).

Dostawca substancji lub mieszaniny dostarcza odbiorcy substancji lub mieszaniny kartę charakterystyki:

1. gdy substancja lub mieszanina są klasyfikowane jako niebezpieczne
2. gdy substancja jest trwała, wykazująca zdolność do biokumulacji i toksyczna (PBT) lub bardzo trwała i wykazująca bardzo dużą zdolność do biokumulacji (vPvB)
3. gdy substancja znajduje się na liście sporządzonej zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia REACH z powodów innych niż określone w 1 i 2

Kartę charakterystyki dostarcza się w językach urzędowych państw członkowskich, na terytorium których substancja lub mieszanina jest wprowadzany do obrotu, chyba że zainteresowane państwa członkowskie postanowią inaczej.

Dostawca dostarcza odbiorcy na jego żądanie kartę charakterystyki sporządzoną zgodnie z załącznikiem II rozporządzenia REACH, jeżeli preparat nie spełnia kryteriów klasyfikacji jako niebezpieczny, ale zawiera:

- w stężeniach wynoszących osobno co najmniej 1% wag. w przypadku preparatów nie występujących w postaci gazu oraz co najmniej 0,2% obj. w przypadku preparatów występujących w postaci gazu, substancję która stwarza zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub środowiska, lub
- w stężeniach wynoszących osobno co najmniej 0,1% wag. w przypadku preparatów nie występujących w postaci gazu przynajmniej jedną substancję, która jest trwała, wykazująca zdolność do bioakumulacji i toksyczna lub bardzo trwała i wykazująca bardzo dużą zdolność do bioakumulacji, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku XIII, lub która została umieszczona na liście sporządzonej zgodnie z art. 59 ust. 1 z powodów innych niż określone w lit. a), lub
- substancję, w przypadku której zostały określone we Wspólnocie najwyższe dopuszczalne stężenia w środowisku pracy.

Jeżeli dalszy użytkownik lub dystrybutor nie żąda karty charakterystyki, nie musi ona być dostarczona, jeżeli substancjom niebezpiecznym lub mieszaninom niebezpiecznym oferowanym lub sprzedawanym ogółowi społeczeństwa towarzyszy dostateczna informacja, pozwalająca użytkownikom na podjęcie niezbędnych środków dotyczących ochrony zdrowia ludzkiego, bezpieczeństwa i środowiska.

Każdy dostawca substancji w jej postaci własnej lub w preparacie, który nie musi przekazywać karty charakterystyki substancji, powinien zapewnić odbiorcy następujące informacje:

- identyfikację, czy substancja podlega autoryzacji i szczegóły wszelkich autoryzacji, udzielonych lub odrzuconych w tym łańcuchu dostaw;
- szczegóły jakichkolwiek nałożonych ograniczeń;
- wszelkie inne dostępne i istotne informacje o substancji, konieczne do umożliwienia zidentyfikowania i zastosowania odpowiednich środków kontroli ryzyka. Włączając w to szczególne warunki, określone przez rejestrującego w jego dossier rejestracyjnym, które pozwoliło mi nie przeprowadzać pewnych testów, wymaganych przez REACH;
- numer(y) rejestracji, jeśli są dostępne, dla każdej substancji, o której informacja jest przekazywana zgodnie z powyższymi punktami.

Karta charakterystyki dostarczana jest bezpłatnie w wersji papierowej lub elektronicznej.

Dostawcy **niezwłocznie aktualizują kartę charakterystyki** w następujących sytuacjach:

- gdy tylko pojawią się nowe informacje, które mogą mieć wpływ na środki kontroli ryzyka lub nowe informacje o zagrożeniach;
- w przypadku udzielenia lub odmowy udzielenia zezwolenia;
- w przypadku zastosowania ograniczenia.

Nowe informacje, opatrzone datą i oznaczone jako „Aktualizacja: (data)” dostarczane są bezpłatnie w wersji papierowej lub elektronicznej wszystkim odbiorcom substancji lub preparatu, którym dostawcy dostarczyli tę substancję lub preparat w ciągu ostatnich 12 miesięcy.

Od 1 czerwca 2015 r. obowiązują nowe zasady klasyfikacji substancji i mieszanin chemicznych. Wymusiło to zmianę formy i treści kart charakterystyki oraz etykiet niebezpiecznych mieszanin. Wynikają one z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz. Urz. UE. Nr L 353 z 30.12.2008, s. z późn. zm.) – określanych dalej jako rozporządzenie CLP. Oznacza to, że mieszaniny chemiczne niebezpieczne powinny być sklasyfikowane zgodnie z rozporządzeniem CLP, a więc muszą zawierać nowe oznakowanie.

Obecnie CLP jest jedynym aktem prawnym mającym zastosowanie do klasyfikacji, oznakowania i pakowania zarówno substancji, jak i mieszanin.

Zmianie uległy również polskie przepisy, bowiem zgodnie z nowelizacją art. 15 ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. z 2015 poz. 1203), podmioty wytwarzające na terytorium RP mieszaninę niebezpieczną lub mieszaninę stwarzającą zagrożenie i wprowadzające taką mieszaninę do obrotu oraz podmioty sprowadzające taką mieszaninę na terytorium RP, obowiązane są przekazać informację o takiej mieszaninie Inspektorowi ds. Substancji Chemicznych za pośrednictwem elektronicznego systemu ELDIOM (Elektroniczna Deklaracja Informacji o Mieszaninach – eldiom.chemikalia.gov.pl).